

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/216/2020
Identifikačné číslo spisu:	1114203867
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1114203867.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. L.. XXXX/XX, D. L. E., zastúpený advokátom JUDr. Ľubomírom Hudákom, Mierová ul. č. 87, Humenné proti žalovanej: Československá obchodná banka Slovensko, a.s., Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, o zaplatenie 66.387,84 eur s prisl., vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6C/55/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. značka 6Co/299/2015 z 3. októbra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. značka 6Co/299/2015 z 3. októbra 2016 vo výroku 1., 3. a 4. z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil pôvodne žalovanej OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava (ďalej len „žalovaná“), povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 30.097,98 eur, úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 66.387,84 eur od 26.07.2013 do 27.02.2014, úroky z omeškania vo výške 5,25% zo sumy 30.097,98 eur od 28.02.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.892,31 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 21.09.2006 uzavrela žalovaná ako navrhovateľka dražby so spoločnosťou DUPOS realitná a dražobná, spol. s r.o. ako dražobníkom zmluvu o vykonaní dražby č. 14/2006 na vykonanie dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve I. G.. Dňa 21.02.2007 dražobník vykonal dobrovoľnú dražbu predmetnej nehnuteľnosti a žalobca ako vydražiteľ vydražil predmetnú nehnuteľnosť za kúpnu cenu 66.387,84 eur.

3. Okresný súd Košice - vidiek rozsudkom z 02.12.2011, č. k. 8C/117/2007-697 určil, že zmluva o vykonaní dražby a na jej základe vykonaná dobrovoľná dražba nehnuteľností z 21.02.2007 je neplatná. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 25.04.2013, č. k. 2Co/58/2012-791, dňom 25.07.2013. Žalobca sa z titulu neplatnosti dražby domáhal proti žalovanej zaplatenia kúpnej ceny, ktorú zaplatil ako vydražiteľ. Žalobca sa pôvodne svojou žalobou

domáhal zaplata sumy 66.387,84 eur, ale po úhrade sumy vo výške 36.289,86 eur žalovanou po podaní žaloby, vzal žalobu v čase pred vydaním platobného rozkazu v tejto časti späť.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že v danom prípade sa náklady dražby a odmena dražobníka mali hradiť priamo z výťažku dražby, pričom za náklady dražby zodpovedal priamo navrhovateľ dražby (žalovaná). Navrhovateľ dražby ako záložný veriteľ mal voči záložcovi právo na úhradu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva. Keďže neplatnosť dražby nespôsobil dražobník (§ 25 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), nárok na úhradu nákladov dražby mal dražobník priamo proti navrhovateľovi dražby v súlade s ustanovením platnej zmluvy. Keďže sa žalovaná podľa § 33 ods. 2, posledná veta zákona o dobrovoľných dražbách, nemôže zbaviť zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla jej vyhlásením o tom, že predmet dražby je možné dražiť, nemôže sa zbaviť ani povinnosti zaplatiť dražobníkovi náklady spojené s vykonanou dražbou, t. j. odmenu za vykonanie dražby, ktorá má povahu zmluvného plnenia na základe zmluvy o vykonaní dražby. Keďže výťažok dražby nebol podľa § 32 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách po odpočítaní stanovených nákladov vydaný predchádzajúcemu vlastníkovi predmetu dražby, ale bol v časti vydaný z notárskej úschovy záložnému veriteľovi, nemôže sa iniciovať povinnosť predchádzajúceho vlastníka predmetu dražby vrátiť výťažok dražby vydražiteľovi.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie, podala odvolanie žalovaná. Rozhodol o ňom Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací tak, že:

1. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 26. januára 2015, č. k. 6C/55/2014-128 vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 30.097,98 eur spolu s 5,5 % úrokmi z omeškania ročne od 26.07.2013 do 27.02.2014 a s 5,25 % úrokmi z omeškania ročne od 28.02.2014 do zaplata, zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

2. Vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 5,5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 36.289,86 eur od 26.07.2013 do 27.02.2014 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

3. Vo výroku o trovách prvoinstančného konania napadnutý rozsudok zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolací súd v celom rozsahu vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý ani sporové strany nerozporevali. Preto ho nebolo potrebné v odvolacom konaní dopĺňať, resp. opakovať dokazovanie. Pokiaľ ide o premlčanie predmetného nároku, ustanovenie § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách, upravuje situáciu nakladania s výťažkom dražby v prípade, ak je dražba neplatná a ukladá povinnosť každej osobe, ktorá výťažok prevzala, vrátiť ho bezodkladne vydražiteľovi. Citované ustanovenie teda zakladá samostatné právo vydražiteľa na vrátenie výťažku dražby. Z tohto dôvodu nie je možné na vec aplikovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení (vrátane jeho premlčania), keďže tu ide o zakotvenie zákonného práva vydražiteľa na vrátenie výťažku dražby. Toto zákonom zakotvené právo vydražiteľa sa preto premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe plynúcej od okamihu, kedy bolo možné právo na vrátenie výťažku uplatniť na súde (§ 101 Občiansky zákonník, ďalej len „OZ“). V danej veci žalobcovi vzniklo právo domáhať sa vrátenia výťažku okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým bola dražba vyhlásená za neplatnú, t. j. dňom 26.07.2013. Trojročná premlčacia doba tak uplynula dňom 26.07.2016. Keďže žalobca podal žalobu na súd prvej inštancie dňa 07.02.2014, žalobu podal včas - pred uplynutím premlčacej doby. Námietku premlčania uplatnenú žalovanou považoval odvolací súd za neopodstatnenú.

7. V danej veci výťažok dražby vo výške 66.387,84 eur prvotne prevzal dražobník (na jeho účet ho zaslal vydražiteľ), tento ho následne v súlade s uzavretou zmluvou o vykonaní dražby poukázal na účet žalovanej ako navrhovateľa dražby, ktorá jeho zvyšok následne po uspokojení svojej pohľadávky z hypotekárneho úveru vo výške 35.329,99 eur, poukázala dražobníkovi vo výške 5.607,02 eur na úhradu trov dražby a vo výške 25.450,83 eur ho poukázala na účet č. 2623748487/1100, titulom notárskej

úschovy podľa § 151ma OZ (t. j. pre iných v poradí nasledujúcich prípadných záložných veriteľov, resp. na vyplatenie pôvodnému vlastníkovi nehnuteľnosti). Tento rozvrh výťažku dražby žalovaná uskutočnila v čase, kedy nebolo určené, že vykonaná dražba je neplatná. Je teda zrejmé, že v čase určenia neplatnosti dražby žalovaná nedisponovala s výťažkom dražby prevyšujúcim jej zabezpečenú pohľadávku z hypotekárneho úveru. Nebolo teda možné od žalovanej požadovať vrátenie výťažku nad sumu zodpovedajúcu zabezpečenej pohľadávke, t. j. nad sumu 35.329,99 eur, keďže s takýmto výťažkom žalovaná nedisponovala. Ustanovenie § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách kladie dôraz na pojem „každý, kto prevzal výťažok“, a teda nie je rozhodujúce, kto ho prevzal ako prvý (navyše ako prvý ho prevzal dražobník a nie žalovaná), ale kto ho skutočne prevzal aj po určení neplatnosti dobrovoľnej dražby. Týmto subjektmi, ktoré výťažok prevzali a po vyslovení neplatnosti dražby im vznikla povinnosť ho vrátiť vydražiteľovi, sú žalovaná (pokiaľ išlo o sumu 35.329,99 eur), dražobník - spoločnosť DUPOS realitná a dražobná, spol. s r.o. (pokiaľ išlo o sumu 5.607,02 eur) a spoločnosť EPI Capital, s.r.o. (záložca, pôvodný vlastník nehnuteľnosti), pokiaľ išlo o sumu 25.450,83 eur. Tieto tri subjekty zaväzovala povinnosť vrátiť žalobcovi výťažok dražby po jej vyhlásení za neplatnú podľa § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaná tak bola v spore pasívne vecne legitimovaná iba pokiaľ ide o sumu výťažku vo výške 35.329,99 eur. Vo zvyšnej časti mal žalobca žiadať vrátenie výťažku od dražobníka a spoločnosti EPI Capital, s.r.o. Náklady dražby mala dražobníkovi uhradiť žalovaná zo svojho. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že žalobca nemôže svoj nárok odvodzovať od Zmluvy o vykonaní dražby, pretože nebol jej účastníkom. Vzhľadom na tieto skutočnosti je dôvodná námietka žalovanej týkajúca sa nedostatku jej pasívnej vecnej legitimácie v spore pokiaľ ide o žalovanú istinu vo výške 30.097,98 eur. Z ust. § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva, že výťažok dražby v prípade jej neplatnosti je povinný vydražiteľovi vrátiť každá osoba, ktorá ho prevzala. Aj preto je v cit. ustanovení zakotvená informačná povinnosť dražobníka oznámiť vydražiteľovi výšku sumy, ktorú odovzdal záložnému veriteľovi a dlžníkovi, prípadne sumu, ktorú zložil do notárskej úschovy; účelom tejto povinnosti dražobníka je to, aby vydražiteľ získal vedomosť od koho má výťažok dražby požadovať. V predmetnej veci dražobník listom z 25.11.2013 (č. l. 36) oznámil žalobcovi, že celý výťažok dražby poukázal žalovanej. Táto na list právneho zástupcu žalobcu z 11.12.2013 (č. l. 38) reagovala tým, že dňa 27.02.2014 poukázala žalobcovi na jeho účet sumu 36.289,86 eur. Následne v odpore proti platobnému rozkazu podrobne zdôvodnila, akým spôsobom bol rozvrhnutý výťažok dražby (komu bol poukázaný). Odpor proti platobnému rozkazu bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 03.06.2014. Žalobca však na zistené skutočnosti nijako procesne nereagoval (napr. rozšírením žaloby o ďalších účastníkov konania - a to dražobníka a spol. EPI Capital, spol. s r. o.), hoci už mal o nich vedomosť. Odvolací súd tiež poukázal na to, že ak by aj súd kvalifikoval nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody (hoci z obsahu žaloby - popisu rozhodujúcich skutočností - vyplýva, že takýto nárok žalobca neuplatnil), bolo by potrebné v konaní preukázať (dôkazné bremeno by zaťažovalo žalobcu) porušenie právnej povinnosti zo strany žalovanej, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi týmto porušením a vznikom škody. Pritom náhrada škody by prichádzala do úvahy iba v prípade, ak by žalobca v konaní preukázal, že z dôvodu nezákonného postupu žalovanej (keďže rozvrh výťažku dražby vykonáva dražobník, a nie navrhovateľ dražby - čo možno vyvodiť zo znenia ust. § 32 ods. 1, 3 zákona o dobrovoľných dražbách), sa mu nepodarilo plnenie, resp. vrátenie výťažku postupom podľa § 32 ods. 3 zákona o dražbách dosiahnuť od dražiteľa (pokiaľ ide o sumu 5.607,02 eur) ani od pôvodného vlastníka dražených nehnuteľností (pokiaľ ide o sumu 25.450,83 eur). Žalobca však doposiaľ vrátenie týchto súm (výťažku dražby) od menovaných subjektov postupom podľa § 32 ods. 3 cit. zákona neuplatnil. Nemožno tu teda hovoriť o vzniku škody. Navyše, ak by porušenie povinností spočívalo v tom, že výťažok dražby rozdeľovala žalovaná a nie dražobník, za vzniknutú škodu by zrejme zodpovedal aj dražobník. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 388 Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“) zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 30.097,98 eur spolu s 5,5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 30.097,98 eur od 26.07.2013 do 27.02.2014 a s 5,25 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 30.097,98 eur od 28.02.2014 do zaplatenia tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Keďže žalovaná nebola v spore od počiatku pasívne vecne legitimovaná, pokiaľ ide o žalovanú istinu 30.097,98 eur, nemohla sa dostať do omeškania s platením dlhu v tejto časti, a preto za nedôvodné bolo potrebné považovať aj príslušenstvo pohľadávky vzťahujúce sa k tejto istine.

8. Pokiaľ ide o príslušenstvo viažuce sa k zvyšnej časti pohľadávky (36.289,86 eur), toto bolo uplatnené dôvodne, keďže túto sumu bola žalovaná povinná žalobcovi vrátiť titulom vrátenia výťažku dražby, pričom s jej vrátením sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po právoplatnom vyslovení neplatnosti dražby, t.j. dňom 26.07.2013. Treba si uvedomiť, že žalovaná bola účastníkom konania o vyslovení neplatnosti dražby a teda jej bol výsledok tohto sporu známy. Jej omeškanie s vrátením dlhu vo výške 36.289,86 eur trvalo do 27.02.2014, kedy túto sumu poukázala na účet žalobcu. Z týchto dôvodov odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, pokiaľ ide o žalované príslušenstvo - úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 36.289,86 eur od 26.07.2013 do 27.02.2014 potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu vo výroku 1. a 3. podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil odkazom na § 421 písm. a/, c/ CSP a tým, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku ohľadne nároku žalobcu na vrátenie sumy 30.097,98 € s príslušenstvom ako výťažku dražby. Poukázal na čl. VII bod 3 zmluvy o vykonávaní dražby (l.č. 11 spisu), podľa ktorého bol dražobník povinný poukázať žalovanej ako navrhovateľke dražby, celý výťažok dražby do troch pracovných dní po zaplatení ceny dosiahnutej vydražením. V danom prípade nespôsobil neplatnosť dražby dražobník (§ 25 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách), nárok na úhradu nákladov dražby mal dražobník priamo proti navrhovateľovi dražby v súlade so zmluvou o vykonávaní dražby (l.č. 218 spisu). Žalovaná sa podľa dovolateľa nemôže zbaviť zodpovednosti za škodu (§ 33 ods. 2 posledná veta zákona o dobrovoľných dražbách), nemôže sa zbaviť ani povinnosti zaplatiť dražobníkovi náklady spojené s vykonaním dražby. Dovolateľ vyslovil názor, že ak súd rozhodol, že dražba je neplatná, bola žalovaná, ktorá prevzala celý výťažok dražby, povinná ho bez odkladu vrátiť vydražiteľovi, pričom na uvedené nemá vplyv skutočnosť, že následne žalovaná, časť výťažku z dražby zložila do notárskej úschovy v prospech záložných veriteľov alebo na vyplatenie vlastníkovi predmetu dražby. V danom prípade je subjektom, ktorému bol vydaný výťažok dražby, žalovaná, a ona je podľa dovolateľa i subjektom, ktorý je mu povinný vrátiť celý výťažok dražby, vrátane sumy 4.647,15€ (odmena dražobníka) ako aj 25.450,83 €. V tejto veci dražobník listom z 25.11.2013 oznámil žalobcovi, že celý výťažok dražby poukázal žalovanej, ktorá následne rozdelila výťažok dražby tretím osobám, čo však nemá dosah na žalobcu pretože podľa § 32 ods. 3 zákona č. 527/200 Z. z. o dobrovoľných dražbách, je žalovaná, ktorá výťažok dražby prevzala, vrátiť ho žalobcovi. Uvedenú otázku odvolací súd nesprávne posúdil a preto dovolateľ i s poukazom na § 420 f/ CSP žiada vysvetlenie k základnej argumentácii žalobcu i k dôvodom, ktoré v rozsudku uviedol prvoinštančný súd pretože v rozsudku odvolacieho súdu absentujú. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR a EŠLP podľa ktorej je nevyhnutné, aby sa vnútroštátne súdy zaoberali najdôležitejšími argumentmi vznesenými účastníkmi konania a aby uviedli dôvody na prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov (rozsudky EŠLP: *Suominen vs. Fínsko*, *Tatishvili vs. Rusko*, *Vetrenko vs. Rusko* a rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach III. ÚS 311/07, IV. ÚS 14/07 a pod.). Na záver navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zrušil podľa § 449 ods. 1 CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalovaná sa k dovolaniu vyjadrila tak, že považuje rozsudok za vecne aj právne správny a žiadala, aby Najvyšší súd SR dovolanie žalobcu v tejto veci odmietol.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. V priebehu dovolacieho konania bola žalovaná vymazaná z obchodného registra k 1. októbru 2021 z dôvodu zlúčenia. Jej právnou nástupkyňou je Československá obchodná banka, a.s. Dovolací súd uznesením sp. značka 6Cdo/216/2020 z 8. novembra 2022 rozhodol o pokračovaní dovolacieho konania s právnym nástupcom žalovanej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. novembra 2022.

12. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo

domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

13. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

14. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

15. K dôvodom dovolania žalobcu podľa § 420 písm. f/ CSP

Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť podaného dovolania z § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že by súdy nižšej inštancie svoje rozhodnutia odôvodnili spôsobom, ktorým by založili procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je v danom prípade dostatočne zrejmé, z čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil a zaoberal sa všetkými podstatnými odvolacími argumentami strán.

17. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca sa svojou argumentáciou existencie vady zmätočnosti snaží spochybniť právne posúdenie sporu odvolacím súdom (rovnaké námietky uvádza aj pri nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom podľa § 421 ods. 1 CSP), ktorá však aj v prípade jej opodstatnenosti by mala za následok nanajvýš vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, vid' konštantnú judikatúru najvyššieho súdu (R 24/2017, 9 Cdo 248/2021, 9 Cdo 265/2021).

18. Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že žalobca nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený. Len sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 420 písm. f) CSP.

19. K dôvodom dovolania žalobcu podľa § 421 písm. a/, c/ CSP

Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

20. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

21. Dovolací súd konštatuje, že všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú žalobcom v dovolaní označené, sa vzťahujú k nesprávnej interpretácii § 32 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z.z. odvolacím súdom a v zásade k odpovedi na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu. Dovolateľ sa v zásade pýta: Či v prípade právoplatného rozhodnutia o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby a po oznámení dražobníka vydražiteľovi (žalobcovi), že odovzdal celý výťažok dražby navrhovateľovi dražby (právny predchodca žalovanej), je navrhovateľ dražby povinný vrátiť výťažok dražby vydražiteľovi?

22. Podľa § 32 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z. z., ak je dražba neplatná, každá osoba, ktorá prevzala výťažok dražby podľa odseku 1, je povinná vrátiť ho bezodkladne vydražiteľovi. Dražobník je povinný na výzvu vydražiteľa oznámiť mu sumu, ktorú odovzdal záložnému veriteľovi a dlžníkovi, prípadne sumu, ktorú zložil do notárskej úschovy. Právo na náhradu škody tým nie je dotknuté.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 32 odseku 3 a 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách obsahuje reštitučnú povinnosť pre prípad určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. Podstata odseku 3 spočíva jednak v povinnosti každej osoby, ktorá v súlade s generálnou klauzulou odseku 1 prevzala výťažok dražby, vrátiť výťažok dražby v relevantnom rozsahu, ktorý prijala bezodkladne vydražiteľovi. Uvedená povinnosť je logická z dôvodu, že vydražiteľ uhradil cenu dosiahnutú dražbou, a teda založil výťažok dražby, ktorý bol následne v súlade s odsekom 1 rozdelený oprávneným osobám. Uvedenej povinnosti, ale predchádza zákonná povinnosť dražobníka v prípade, že je právoplatne rozhodnuté o tom, že predmetná dražba je neplatná, oznámiť vydražiteľovi nielen sumu, ktorú v dražbe získal, ale aj okruh osôb, ktorým ju odovzdal. Uvedená zákonná povinnosť je zameraná na uľahčenie pozície (práva) vydražiteľa získať naspäť všetky plnenia, ktoré sa odpadnutím titulu vydraženia stali bezdôvodným obohatením na strane jeho príjemcov.

24. V tomto prípade dražobník oznámil žalobcovi na jeho výzvu listom z 25.11.2013 (č.l. 36 a 37) sumu dosiahnutú vydražením 2.000.000 slovenských korún, ktorú poukázal v prospech navrhovateľa dražby OTP Banka Slovensko, a.s. Výťažok dražby prevzala jediná osoba a tou je pôvodne označená žalovaná, ktorá má povinnosť vrátiť ho vydražiteľovi.

25. S poukazom na uvedené, je dovolací súd názoru, že odvolací súd nesprávne interpretoval ustanovenie § 32 ods. 3, veta druhá zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Práve dražobník má povinnosť oznámiť vydražiteľovi okruh osôb, ktorým vyplatil výťažok dražby a uviesť aj výšku jednotlivých platieb. Vydražiteľ (žalobca), ktorý má v tomto prípade zákonné právo na vrátenie výťažku dražby, mal v čase podania žaloby na súd k dispozícii len oznam od dražobníka podľa § 32 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z. z., komu výťažok vyplatil a v akej výške. Z oznamu vyplýva, že osobou, ktorej bol výťažok vyplatený v plnej výške je pôvodne označená žalovaná.

26. Odhliadnuc od uvedeného záveru a po oboznámení sa s podaným odporom, je dovolací súd názoru, že len označenie čísla účtu, na ktorý mala OTP Banka Slovensko, a.s., následne zrealizovať platby výťažku dražby, nie sú dostatočným liberačným dôvodom na zbavenie sa povinnosti vrátiť vydražiteľovi výťažok dražby, a na prechod pasívnej legitímácie v tomto druhu sporu. Podľa odvolacieho súdu by to bolo možné len za predpokladu, že už pri prvom úkone osoby (napr. žalovanej), na účet ktorej dražobník finančné prostriedky poukázal, by tento subjekt musel vydražiteľa informovať o tom, komu ďalšiemu následne finančné prostriedky poukázal. Okrem čísla účtu musia byť identifikovaní i majitelia účtu (musia byť označení minimálne v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, bydlisko, u právnických osôb a živnostníkov obchodné meno, adresa, IČO), inak pre nedostatok údajov a oneskorenie (vzhľadom na plynutie premlčacích lehôt) nie je možné takémuto úkonu priznať právnu relevanciu v

tomto druhu sporu. V tomto prípade právna predchodkyňa žalovanej predložila kompletnú dokumentáciu súdu až po desiatich mesiacoch od podania žaloby na súd a to 15.12.2014 (l.č.88 - 120 súdneho spisu). Prvoinštančný súd doručil predmetné podanie advokátovi žalobcu na pojednávaní 26. januára 2015 krátkou cestou a podanie oboznámil (zápisnica z pojednávania na prvoinštančnom súde (l.č.123 spisu) a zároveň na pojednávaní vyhlásil rozsudok.

27. Dovolací súd dospel k záveru poukazujúc na vyššie uvedené, že dovolanie na základe dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

28. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.